

Ђорђе Вукадиновић, политички аналитичар, главни уредник Нове српске политичке мисли, посланик и оснивач Покрета за спас Србије, и даље не одустаје од идеје окупљања опозиције и заједничког кандидата за градоначелника Београда. Он у интервјуу оцењује да Драган Ђилас може бити тај џокер, али и упозорава да победа неће доћи сама од себе „као печена шева“. Шансе опозиције, како наглашава, намиришао је и Александар Вучић, па на све начине покушава да идеју о заједничком наступу унапред минира и исмеје.

Шта очекујете од београдских избора?

- Београдски избори су први заиста неизвесни избори у Србији после пет година и први на којима победа СНС није унапред загарантована. Подршка осовини СНС-СПС у Београду опада из избора у изборе. На недавним председничким изборима читава групација која је стала иза Александра Вучића у Београду је освојила 44 одсто гласова, то јест преко 10 одсто мање него на нивоу Србије. Само у рубним београдским општинама владајућа коалиција може рачунати на апсолутну већину, а у централним, укључујући и Нови Београд, највероватније губи. Све то, дакле, даје реалну шансу опозицији, што опет не значи да ће им победа сама од себе пасти у руке као печена шева. Напротив. Власт располаже неограниченим ресурсима и неће лако предати Београд, чак и ако не освоје довољно гласова - сетимо се само шта је било на Врачару - ићи ће на куповину, уцене, претње...

Да ли је реално да се на београдске изборе иде у два већа опозициона блока - један окупљен око Јанковића и ДС, ту су и проевропске странке, и други - странке националног блока заједно с Вуком Јеремићем?

- То са два блока у овом тренутку заиста делује као најреалнији сценарио. Мада ја и

даље мислим да би требало инсистирати на заједничком наступу и заједничком опозиционом кандидату, јер се без тога, а то су показали и последњи председнички и парламентарни избори – не може масовније анимирати бирачко тело. А без те масовне мобилизације и широког фронта није могуће победити напредњачку машинерију.. Притом мислим на заједнички наступ праве анти-СНС опозиције, чиме би била послата снажна порука опозиционим гласачима и истовремено на чистину извучени потенцијални СНС спавачи и тролови у опозиционим редовима. Али то о чему ја говорим зна и Вучић, па на све могуће начине покушава да ту идеју о заједничком наступу унапред минира, исмеје и дисквалификује. Као што је то већ успешно учинио на председничким изборима. Када томе још додамо хроничну лидерску сујету и анимозитет унутар опозиционих редова, добијамо ово што тренутно имамо. А да не говоримо о томе да кад се унапред помирите са „две опозиционе колоне“, њихов број зачас порасте на пет-шест (Шапић, Бели, ДСС, ЛДП, Не даavimo Београд, Двери, Доста је било...), а ту је онда тешко разабрати и доказати ко је искрена и права опозиција, ко корисни идиоти, а ко напредњачки пулени.

Како оцењујете могућност да се Драган Ђилас врати на политичку сцену на београдским

изборима?

- Та могућност је врло реална. Упркос негативној кампањи и демонизацији којој је био изложен, Ђилас је код многих грађана остао упамћен као врло агилан, способан и успешан градоначелник. А у међувремену је направио веома добар посао као председник Кошаркашког савеза. С друге стране, после учешћа у председничкој трци, било би неозбиљно да се Јанковић, Јеремић или Радуловић појаве као кандидати за градоначелника. Знам да ни Санди Рашковић то не пада на памет. Претпостављам ни Тадићу или Шутановцу...

Може ли Ђилас да буде адут којим би се окрњила апсолутна Вучићева власт?

- Ђилас би потенцијално могао бити тај џокер и сигуран сам да у власти, бар када је о Београду реч, од њега највише зазиру. Но, велико је питање да ли он, после свега што је доживео у периоду 2012-2014, уопште има жељу да се поново враћа у политичку арену и поново пролази кроз то блато. И друго, није јасно како би на ту његову намеру реаговала садашња опозиција. Тј. да ли би га дочекали као спасиоца или као опасност и конкурента. Ја, лично, мислим да би то био врло добар - мада обострано ризикантан потез - и за Ђиласа и за опозицију. Али у овом тренутку, рекао бих, нити су му у опозицији превише ради (поготово у његовом „матичном“, демократском табору), нити је он баш сигуран да то заиста жели и да му све то треба.

